MASTER
NEGATIVE
NO. 91-80084-16

AUTHOR:

STUDEMUND,
GUILELMUS

TITLE:

DE SENECAE
TRAGOEDIARUM

PLACE:

S.L.

DATE:

1879

Master Negative #

91-80084-16

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

```
BKS/PROD  Books       FUL/BIB   NYCG91-B45279          Acquisitions     NYCG-PT
Record 1 of 0 - Record added today
+
  ID:NYCG91-B45279    RTYP:a    ST:p    FRN:      MS:        EL:        AD:04-29-91
  CC:9668   BLT:am      DCF:?    CSC:?   MOD:      SNR:       ATC:       UD:04-29-91
  CP:nyu      L:lat     INT:?    GPC:?   BIO:?     FIC:?      CON:???
  PC:r       PD:1991/1879        REP:?   CPI:?     FSI:?      ILC:????  MEI:?   II:?
  MMD:       OR:    POL:     DM:     RR:           COL:       EML:      GEN:   BSE:
  040       NNC‡cNNC
  100 10    Studemund, Guilelmus.
  245 10    De Senecae tragoediarum‡h[microform]‡bfragmentis rescriptis ambrosiani
        s.
  260       ‡c1879
  300       xxx p.
  LDG       ORIG
  QD        04-29-91
```

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35 mm REDUCTION RATIO: 11x
IMAGE PLACEMENT: IA (IIA) IB IIB
DATE FILMED: 7-1-92 INITIALS mcy
FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

AIIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

Centimeter

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 mm

1 2 3 4 5

Inches

MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

DE SENECAE TRAGOEDIARVM

FRAGMENTIS RESCRIPTIS AMBROSIANIS

SCRIPSIT

GVILELMVS STVDEMVND.

1879

GVILELMVS STVDEMVND FRIDERICO LEO S.

Quoniam nouam Senecae fabularum recensionem denuo examinatis codicibus fere absoluisti, nolui carere editionem Tuam, Vir Doctissime, lectionibus codicis rescripti Ambrosiani, cuius libri antiquissimi apographum Mediolani confeci.

Sacra scriptura codicis Ambrosiani G 82 ordinis superioris saeculo ut uidetur octauo scripti continet libros quattuor Regum ita diuisos, ut primus et secundus comprehensi priorem, tertius et quartus item comprehensi posteriorem librum efficiant. Vsus erat is, qui sacros illos libros descripsit, membranis ex codice Plautino antiquissimo petitis; quae cum abluta pristina scriptura admodum tenues factae essent, pars earum sacro atramento accedente iam ipso saeculo octauo foedas egerat rimas. Itaque eodem saeculo octauo, cum praesertim madore ac situ non paucae membranae corruptae essent, alius quidam amanuensis (uel alii quidam amanuenses) et supra non paucos uersus foraminibus pessumdatos uerba, quae in ipso contextu sacro minus commode legi posse uiderentur, repetiuit, et pro octo membranis, quae nimis magnam labem contraxerant, nouas substituit partim ex codice gotico[1]) partim ex Senecae tragoediarum codice petitas. Is qui saeculo octauo hoc modo uolumen sacrum supplendo redintegrauit, ad supplementa in octo illis foliis scribenda usus est scripturae charactere eo, quem anglosaxonicum uocare consueuimus[2]), eumque ad octauum saeculum referendum esse docet similium codicum comparatio. Vbi codex sacer conscriptus sit, nescimus: neque enim certo constat, unde in bibliothecam Ambrosianam peruenerit. Bobii eum conscriptum esse et uulgo credunt et inde probabile fit, quod rude ac parum elegans scripturae genus, quo libri Regum exarati sunt, amanuensem non Italum fuisse persuadet[3]); itemque genus scripturae anglosaxonicum, quo supplementa illa insignia sunt, uix amanuensi ex Italia oriundo

---

[1]) Trium foliorum, quae huc pertinent, scripturam goticam edidit Andreas Uppström in libro qui inscribitur „Codices Gotici Ambrosiani" Holmiae et Lipsiae a. 1868 pag. 95.

[2]) Conf. quae dixi in Museo Rhenano uol. XXI pag. 576 seqq.

[3]) Conf. codicis imaginem photographi arte exceptam in Zangemeisteri et Wattenbachii Exemplis Codicum Latinorum (Heidelbergae 1876) tab. VI.

tribuerim: quamquam confitendum est in antiquis catalogis bibliothecae Bobiensis hoc uolumen non commemorari. Saeculo decimo octauo hunc codicem et in bibliotheca Ambrosiana fuisse et in initio non secus atque in fine mutilum fuisse constat. Folia, quae initio huius saeculi seruata inuenit, ex uetere compage soluta numeris ita distinxit Angelus Mai, ut singulas paginas numeraret.

Paucas lectiones ex eis foliis, quae Senecae tragoediarum fragmenta continent, festinanti calamo enotauit Fridericus Ritschl et publici iuris fecit in Parergon uol. I pag. 305 seq. Qui si longius temporis spatium in lectione perficienda consumpsisset, et plura legisset et rectiora. Itaque imperfecta Ritschelii lectione freti Rudolfus Peiper et Gustauus Richter ueram de codicis rescripti (quem *R* appellabimus) auctoritate et de ratione, quae inter *R* et ceteros Senecae codices intercedit, opinionem non poterant concipere in editione Senecae tragoediarum a. 1867 curata: conf. inprimis praef. pag. XXXII seq., ubi Ritschelianae collationis silentio in errorem inducti arte cohaerere *R* cum codicibus interpolatis (*A*) opinati sunt. Vbicumque meum apographum a Ritschelii testimonio recedit, in re praesenti scito me mihi persuasisse, Ritschelianam lectionem cum codicis ductibus consociari non posse.

Pertinent autem ad Senecae tragoedias haec quinque folia[1]):

1. 2) paginae 473/474 cum paginis 471/472, cum quo folio etiam nunc cohaerent, efficiebant olim intimum fasciculi alicuius (quaternionis?) par foliorum; continent Senecae Medeae uersus 196—274; in codice sacro haec duo folia inuerso ordine adhibita esse apparet; aliquantum desectum est de margine superiore.

3) paginae 449/450 folium singulare efficiunt, cuius marginem interiorem ex parte resecuit is, qui saeculo octauo sacrum uolumen suppleuit; continet hoc folium Medeae uersus 694—744. Inter paginam 472 et paginam 449 undecim folia uidentur periisse; accuratiora autem de ea re ideo statui non possunt, quia, cum paginae pleraeque uicenos complectantur uersus, paginae 449/450 undeuicenos continent.

4. 5) paginae 375/376 cum paginis 385/386, cum quo folio etiam nunc cohaerent, efficiebant olim proximum ab intimo fasciculi alicuius par foliorum. ergo unum par foliorum inter paginam 376 et paginam 385 periit; continent Senecae Oedipodis uersus 395—432 et 508—545.

[1]) Conf. etiam Peiperi et Richteri praefation. pag. XXIX seqq.

Quot fabulas complexus sit codex *R*, dici nequit, quoniam quaternionum numeri nulli supersunt; attamen plus duabus eum continuisse probabili fasciculorum computatione efficitur: conf. Peiperi et Richteri praefation. pag. XXXI. Atque ne id quidem discerni potest, utrum Medea an Oedipus priorem in *R* locum occupauerit.

Scriptus est codex *R* ea litterarum capitalium forma, quae cum medium aliquo modo teneat locum inter Plauti codicem Ambrosianum accuratissime pictum et Terentii codicem Bembinum minus constanter scriptis litteris conspicuum[1]), paulo probabilius quinto quam quarto saeculo uidetur adscribi posse[2]). Hoc constat, Plautinum illum codicem Annaeano esse antiquiorem: nam et F et R litterae in hoc subter lineam producuntur et ad labentis calligraphiae aetatem illud quoque uidetur pertinere, quod non omnes litterae aeque altae sunt; praecipue prima uersus littera in *R* non raro paululum eminet supra proximas, quam inconstantiam in apographo meo non ubique typorum forma imitatus sum: conf. e. g. Med. 726, Oed. 395. 414[a]. 526 (ubi sinistra U litterae trabs producta est non secus atque in antiquioribus codicibus nonnumquam fit) in capite paginae et praeterea Oed. 405. 416. 518. 524. 543. Memoria maxime dignum est, quod I littera non raro eminet supra ceteras, quamquam ne in hac quidem re constantiam adsecutus est amanuensis: conf. Med. 237 *obici*, 697 et 696 *maior*, 708 *iugis*, Oed. 422 et 536 *iam*, 510 *cuius*, 535 *huius*, 516 *indicium*, 521 *uile*, 522 *sacri*; apparet locis plerisque altiore I litterae forma *j* sonum exprimi. Litterae delendae significantur more antiquo ab ipsa prima manu puncto supra litteram posito: conf. Med. 702. 725. 740, Oed. 534 (conf. etiam Med. 263). Litterae contignatae nullae extant nisi Med. 744 UM sub uersus finem prope marginem.

Compendiis scripturae librarius non utitur nisi his duobus:

1) *-que* saepissime Q· scribitur: Med. 204. 210. 211. 212. 220. 230. 231 (ter, etiam in fine uersus). 239. 244. 248. 250. 257. 258. 265. 699. 696. 703. 707. 726. 732. 739. 740. 741, Oed. 412. 423. 427. 525. 534. 542; contra perscriptum est QUE quater: Med. 208 (in fine uersus). 233. 698. 733.

[1]) Vtriusque codicis imaginem habes in Zangemeisteri et Wattenbachii Exemplis in tabulis VI. VIII. IX.

[2]) *h* etiam in Senecae codice constanter ea forma scribitur, quae magis ad K accedit quam ad H; L littera non eminet supra ceteras litteras; ceterum et L et F in codice Annaeano graciles sunt. U litterae forma ab ea proxime abest, quae in Terentii Bembino conspicitur.

2) *-bus* raro B· scribitur: Med. 239, Oed. 530; contra septies perscriptum est BUS: Med. 211. 213. 704. 739, Oed. 402. 408. 413.

Ad saeculi quinti initium reuocare uidentur codicem *R* etiam orthographicae rationes, quas amanuensis secutus est; qui quamquam foedissima uitia praecipue in nonnullis paginis, ueluti in paginis 449. 450, non euitauit, tamen et in nominibus graecis describendis raro lapsus est neque umquam *f* pro *ph* aut *t* pro *th* aut *i* pro *y* substituit, et *u* pro *b* uno loco solo scripsit (*fleuiles* Oed. 509), et *ae* ab *e* sedulo distinxit (nisi quod Oed. 529 *expresse* dedit pro *expressae*), et *-a* ab *-am* itemque *-e* ab *-em* accurate discreuit (nisi quod Oed. 414^{b} fortasse *molle* scripsit pro *mollem*), et aspirationem raro neglexit (Med. 254 *aut* pro *haut*, Oed. 432 *coros* pro *cohors*, Med. 698 *Ophiucus*).

Componam autem has scripturas, unde appareat recte me de orthographia codicis Annaeani iudicasse: a*fuit* Med. 264, a*moues* 262 ‖ *ad* (praepositio) 267. 699, Oed. 400; contra *at* Med. 743 ‖ *ad* (coniunctio) Med. 730; contra *at* Oed. 513 ‖ *atque* Med. 258, Oed. 525; contra *adque* Med. 741, Oed. 542 ‖ *adducto* Oed. 417 ‖ *adflicta* Med. 209, *adflictum* 255 ‖ *alligat* Oed. 533 ‖ *admouit* Med. 205 ‖ *adsit* 699 ‖ *attigi* Med. 247 ‖ *aduerte* Oed. 409 ‖ *aduexit* Med. 197 ‖ *aecum* et *aecus* 200 ‖ *aliquid* 199 ‖ *annosa* Oed. 535 ‖ *ausus* Med. 700 ‖ *bacas* Oed. 538, *bacifera* 415 ‖ *bracchia* 404 ‖ *caeli* Oed. 405 ‖ *caput* Med. 204, Oed. 409. 414^{a}. 521. 532 ‖ causae Med. 202, *causam* 242. 262 ‖ *comprecor* 740 ‖ *cupressus* Oed. 532 ‖ *damna* Med. 245 ‖ *Danuuius* Med. 724 ‖ *est* nusquam per aphaeresin *e* amittit ‖ *effusam* Oed. 403, *effusos* 416 ‖ *execta* Med. 734 ‖ *exerens* Oed. 532 ‖ *exilio* Med. 220, *exulem* 255 ‖ *fluuidum* Oed. 423 ‖ *formosi* 508 ‖ *fraglanti* (debebat saltem *flagranti*) Med. 241 ‖ *generosa* Med. 217 ‖ *haut* 200, conf. *aut* pro *haut* 254 ‖ *hedera* Oed. 414^{b} ‖ *i* pro *ii*: Med. 249 *miseris*; *ii* pro *i*: Med. 706 *frugiis*, 743 *suppliciis* ‖ *illut* 226 ‖ *inclytum* 226 ‖ *inmisso* 232; contra *immensum* Oed. 539, *immensos* Med. 695 ‖ *inplacabile* Oed. 395; contra *imperio* Med. 216, *imperia* Oed. 527, *impium* Med. 261, *imputo* 234 ‖ *inriguae* Oed. 531 ‖ *lapsa* Oed. 513 ‖ *maesti* Med. 733 ‖ *myrtus* Oed. 539 ‖ *numquam* Med. 196 ‖ *obici* Med. 237 ‖ *opponens* Oed. 541 ‖ *optinens* Med. 257 ‖ *obscenas* Med. 732 ‖ *paenitet* Med. 243 ‖ *precandum* Oed. 396, *precor* 528 ‖ *quaecumque* Med. 707 ‖ *quid* Oed. 519. 526 ‖ *quidquid* Med. 212. 214 ‖ *quod* Med. 223 ‖ *quodcumque* Med. 211. 244 ‖ *ratim*? (accus.) Med. 272 ‖ *rursus* Oed. 417 ‖ *sed* Med. 202. 246 ‖ succisa 702, succisu 729 ‖ *summota* 232 ‖

supplicium 201, *suppliciis* 743, *supplices* 224, *supplicibus* Oed. 408; contra *suplex* Med. 208. 248 ‖ *uesano* 738 ‖ *unge* (pro *ungue*) 730 ‖ *urguet* Oed. 543 ‖ *uulgus* Med. 740 ‖ *uultu* Oed. 410, *uultus* 509 ‖ *zona* Oed. 421. Alia consulto omitto; accusatiui tertiae quae uocatur declinationis aeque atque nominatiui pluralis numeri in *-es* exeunt (non in *-is*); *a* praepositio ante consonam est, *ab* ante uocalem.

Versuum Senecae distinctionem, qualem in exemplo quod describebat, inuenerat, religiose plerumque seruauit amanuensis: itaque recta est uersuum distinctio in *R* praeter aliquot cantici locos. Quanto autem arbitrio canticorum uersuum initia ex parte recedant a margine sinistro, docet codicis pagina 376.

Vbi in medio uersu nouae personae uerba incipiunt, uersus ita dispescitur, ut a primo uerbo alterius personae caput fiat: conf. Med. 197, Oed. 524. Inde explicandum est, quod librarius alteram partem uersus Oed. 399, quae nouae personae tribuenda erat, errore omisisse uidetur.

Personarum notae nunc nullae apparent, atque omnino certa rubricatoris uestigia nulla extant; sed quoniam minium, ubi antiqua scriptura abluitur, defluere solet uestigio aut nullo aut paene nullo relicto, ueri non est dissimile initio uersuum in margine sinistro rubris litteris singularibus graecis item atque in codice Bembino Terentii personas indicatas fuisse et similiter scaenarum inscriptiones minio additas fuisse: conf. uersum inter Oed. 508 et 509 atramento uacantem et uersum inter Oed. 402 et 403 atramento uacuum relictum ad CKORUS litteras capessendas, quarum incertissima uestigia uidentur adhuc superesse.[1])

Nulli fabulae tituli apparent in summis paginis 473. 474. 471. 472. 449. 450 id est in eis quae ad Medeam pertinent; contra apparent a prima manu scriptae in Oedipode in summa pagina 375 itemque in summa pagina 385 (i. e. in foliis rectis) litterae PUS, in summa pagina 386 OEDIP, unde consentaneum est peruersam *Oedippus* scripturam ne a *R* quidem alienam fuisse; nihil dispici potuit in summa pagina 376.

Alterius manus siue correctoris perpauca supersunt uestigia: conf. Med. 699 (conf. etiam Med. 724).

Haec hactenus de forma scripturae codicis *R*.

Descripsi folia Ambrosiana accuratissime uere anni 1878

---

[1]) Inter Med. 739 et 740 ante Medeae uerba nullus uersus uacuus relictus est.

Mediolani adiuuante Paulo Krueger iurisconsulto celeberrimo et amico carissimo. Permisit, ut codex pretiosus denuo examinaretur, Antonius Ceriani bibliothecae Ambrosianae praefectus clarissimus et studiorum meorum fautor benignissimus. Post Angeli Mai tempora, qui Annaeanam scripturam gallae infuso resuscitauit, alius nescio quis nonnullos locos alio remedio chemico uidetur temptasse, nec tamen comperi post Ritschelium quemquam denuo fragmenta Ambrosiana excussisse.

In apographo quod sequitur foliorum paginas leuigatiores appellaui „interiores", minus leues appellaui „exteriores". Earum litterarum, quibus nullum signum addidi, lectio certa est, litteris incertis puncta subscripsi, litteris incertissimis et subscripsi punctum et superscripsi signum interrogationis: itaque Med. 205 MANUS significat litterarum A et U lectionem incertam, litterae S incertissimam esse. Vbi propter pallorem, quid olim extiterit, dici nequit, his punctis usus sum ………… conf. e. g. Med. 740 seqq. Vbi et propter sacram scripturam obductam et propter fenestras nihil legi potuit, his lineolis /// usus sum: conf. Med. 211. Foramina longiora his lineis significaui ——— conf. e. g. Med. 249. 251. 252. Propter typographum singuli uersus, qui in *R* paribus interuallis dirempti sunt, in apographo meo modo propius modo longius inter se distant.

APOGRAPHVM FRAGMENTORVM AMBROSIANORVM.

(pag. 473) (continet Senecae Medeae uersus hos:)

1 INIQUANUMQUAMREGNAPERPETUOMANENT 196
2 IQUERERECOLCKIS
3 REDEOQUIADUEXITFERAT 197
4 UOXCONSTITUTOSERADECRETOUENIT 198
5 QUISTATUITALIQUIDPARTEINAUDITAALTERA 199
6 AECUMLICETSTATUERITKAUTAECUSFUIT 200
7 AUDITUSATEPELIASSUPPLICIUMTULIT 201
8 SEDFARECAUSAEDETUREGREGIAELOCUS 202
9 DIFFICILEQUAMSITANIMUMABIRAFLECTERE 203
10 IAMCONCITATUMQUAMQ · REGALEKOCCAPUT 204

Pagina 473 interior facile legitur. 1 littera 16^{a} aut G aut C fuit

(pag. 473) (continet Senecae Medeae uersus hos:)

11 SCEPTRISSUPERBASQUISQUISADMOUITMANUS 205
12 QUACOEPITIREREGIADIDICIMEA 206
13 QUAMUISENIMSIMCLADEMISERANDAOBRUTA 207
14 EXPULSASUPLEXSOLADESERTAUNDIQUE 208
15 ADFLICTAQUONDAMNOBILIFULSIPATRE 209
16 AUOQ · CLARUMSOLEDEDUXIGENUS 210
17 QUODCUMQ · PLACIDISFLEXIBUSPKASISRIGA /// 211
18 FONTUSQ · QUIDQUIDSCYTKICUSATERGOUIDET 212
19 PALUSTRIBUSQUAMARIADURESCUNTAQUIS 213
20 ARMATAPELTISQUIDQUIDEXTERRETCOKORS 214

(pag. 474)

1 INCLUSARIPISUIDUATKERMODONTIIS 215
2 KOCOMNENOSTERGENITORIMPERIOREGIT 216
3 GENEROSAFELIXDECOREREGALIPOTENS 217
4 FULSIPETEBANTTUMMEOSTKALAMOSPROCI 218
5 QUINUNCPETUNTURRABIDAFORTUNAACLEUIS 219
6 PRAECEPSQ · REGNOERIPUITEXILIODEDIT 220
7 CONFIDEREGNISCUMLEUISMAGNASOPES 221
8 KUCFERATETILLUCCASUSKOCREGESKABENT 222
9 MAGNIFICUMETINGENSNULLAQUODRAPIATDIES 223
10 PRODESSEMISERISSUPPLICESFIDOLARE 224
11 PROTEGERESOLUMKOCCOLCKICOREGNOEXTULI 225
12 DECUSILLUTINGENSGRAECIAEFLOREMINCLYTUM 226
13 PRAESIDIAACKIUAEGENTISETPROLEMDEUM 227
14 SERUASSEMEMETMUNUSESTORPKEUSMEUM 228
15 QUISAXACANTUMULCETETSILUASTRAKIT 229
16 GEMINUMQ · MUNUSCASTORETPOLLUXMEUMEST 230
17 SATIQ · BOREAQUIQ · TRANSPONTUMQUOQ · 231
18 SUMMOTALYNCEUSLUMINEINMISSOUIDET 232
19 OMNESQUEMINYAENAMDUCUMTACEODUCEM 233
20 PROQUONIKILDEBETURKUNCNULLIIMPUTO 234

11 littera 27^{a} aut M aut N fuit 17 punctum post 8^{am} litteram sacra scriptura tectum latet in fine potest RIGAT scriptum fuisse

Pagina 474 exterior facile legitur; rescripti sunt soli uersus 1—4. 17 punctum post quintam litteram incertum est.

(pag. 471)

		(continet Senecae Medeae uersus hos:)
1	UOBISREUEXICETEROSUNUMMIKI	235
2	INCESSENUNCETCUNCTAFLAGITIAINGERE	236
3	FATEBOROBİCICRIMENKOCSOLUMPOTEST	237
4	ARGOREUERSAUIRGINIPLACEATPUDOR	238
5	PATERQ · PLACEATTOTACUMDUCIB · RUET	239
6	PELASGATELLUSKICTUUSPRIMUMGENER	240
7	TAURIFEROCISOREFRAGLANTIOCCIDET	241
8	FORTUNACAUSAMQUAEUOLETNOSTRAMPREMAT	242
9	NONPAENITETSERUASSETOTREGUMDECUS	243
10	QUODCUMQ · CULPAPRAEMIUMEXOMNITULI	244
11	KOCESTPENESTESIPLACETDAMNAREAM	245
12	SEDREDDECRIMENSUMNOCENSFATEORCREO	246
13	TALEMSCIEBASESSECUMGENUAATTIGI	247
14	FIDEMQ · SUPLEXPRAESIDISDEXTRAPETI	248
15	TERRAMACMISERISANGULUMETSED————	249
16	LATEBRASQ · UILESURBESIPELLIPLACET	250
17	DETURREMOTUSALIQUISINREGNISLOC———	251
18	NONESSEMEQUISCEPTRAUIOLENTUSGERA———	252
19	NEQUISUPERBOMISERIASCALCEMPEDE (C supra lineam)	253
20	TESTATUSEQUIDEMUIDEOAUTCLAREPARUM	254

(pag. 472)

1	GENERUMEXULEMLEGENDOETADFLICTUMETGRAUI	255
2	TERROREPAUIDUMQUIPPEQUEMPOENAEEXPETIT	256
3	LETOQ · ACASTUSREGNATKESSALICAOPTINENS	257
4	SENIOTREMENTEMDEBILIATQ · AEUOGRAUEM	258

Pagina 471 exterior maximam partem facile legitur; sub uersuum fines litterae ex parte pallidiores sunt. 3 litteram 10^{am} eminere supra uicinas litteras non prorsus certo constat 5 paenultimam litteram multo probabilius est E quam I fuisse 7 littera ab exitu octaua non uidetur E fuisse paenultima littera aut E aut I fuit 10 in fine ne id quidem constat, utrum TULI an TULIT scriptum fuerit; illud tamen paululo ueri similius est 13 littera ab exitu quarta foramine hausta periit 14 in fine PETI quam PETII scriptum fuisse paulo probabilius est 15 in fine umbrae litterarum, quae supra foramen apparent, ad EMROGO non male quadrant 19 C supra lineam addidit manus prima.

Pagina 472 interior maximam partem facile legitur. 1 prima littera foramine hausta periit

(pag. 472)

		(continet Senecae Medeae uersus hos:)
5	PATREMPEREMPTUMQUERITURETCAESISENIS	259
6	DISCISSAMEMBRACUMDOLOCAPTAETUO	260
7	PIAESORORESIMPIUMAUDERENTNEFAS	261
8	POTESTIASONSITUAMCAUSAMAMOUES	262
9	SUAMTUERINULLUSINNOCUUSCRUOR	263
10	CONTAMINAUITAFUITFERROMANUS	264
11	PROCULQ · UESTROPURUSACOETUSTETIT	265
12	TUTUMALORUMMACKINATRIXFACINORUM	266
13	CUIFEMINAENEQUITIAADAUDENDAOMNIA	267
14	R‘OBURUIRILEESTNULLAFAMAEMEMORIA	268
15	EGREDER——URGAREGNALETALESSIMUL	269
16	TECU————FERKERBASLIBERACIUESMETU	270
17	A—————NSTELLURESOLLICITADEOS	271
18	PROFUGERECOGISREDDEFUGIENTIRATIM	272
19	UELREDDECOMITEMFUGERECURSOLAMIUBES	273
20	NONSOLAUENIBELLASIMETUISPATI	274

(pag. 449)

1	KUCILLEUASTIMORETORRENTISIACENS	694
2	DESCENDATANGUISCUIUSIMMENSOSDUAE	695
3	MAIORPELASGISAPTASIDONIISMINOR	697
4	PRESSASQUETANDEMSOLUATOPKIUCUSMANUS	698

9 supra litteram 14^{am} punctum extat, nisi omnia fallunt 13 litterarum 11^{ae} et 12^{ae} pars inferior foraminibus hausta est; pars superior litterae 12^{ae} sacra scriptura tecta latet 14 uncinus post primam litteram, qui non prorsus certus est, nescio quid sibi uelit in fine nihil amplius scriptum erat 15 litterarum 4^{ae} 5^{ae} 6^{ae} 7^{ae} pars inferior foramine hausta est fenestra post litteram 7^{am} sufficit ad EP litteras capessendas litterae post fenestram primae pars sinistra foramine hausta est 16 litterae quartae nihil superest nisi ductus sinistri pars superior fenestra post litteram 4^{am} sufficit ad MAU litteras capessendas 17 fenestra post litteram primam sufficit ad LIASEDE litteras capessendas 18 litterae 3^{a} et 5^{a} foraminibus haustae perierunt litterarum 2^{ae} et 4^{ae} partes superiores foraminibus haustae sunt littera paenultima I magis quam E fuisse uidetur

Pagina 449 exterior partim facile legitur, partim litterae pallidae sunt. Ipsa uersuum initia non sunt rescripta. Paucarum litterarum particulae fenestris haustae sunt. Primae uersuum 1. 2. 4. 6 litterae pars sinistra resecta periit. 2 littera 18^{a} utrum supra uicinas litteras eminuerit necne, dici nequit litterarum ab exitu 4^{ae} et 3^{ae} et ultimaers pa media foraminibus hausta periit

(pag. 449) (continet Senecae Medeae uersus hos:)

	F U N	
5	UIRUSQ · EANDATADSITADCATUSMEOS	699
6	LACESSEREAUSUSGEMINAPYTKONNUMINA	700
7	ETKYDRAETOMNISREDEATKERCULEAMANUS	701
8	MAIORMINORQ · SENTIUNTNODOSFERAE	696
9	SUCCISTASERPENSCAEDESEREPARANSSUA	702
10	TUQUOQ · RELICTISPERUIGILOOLCKISADES	703
11	SOPITEPRIMUMCANTIBUSSERPENSMEIS	704
12	POSTQUAMEUOCAUITOMNESERPENTUMGENUS	705
13	CONGERITINUNUMFRUGIISINFAUTAEMALA	706
14	QUAECUMQ · GENERATINUIUSSAXISERYX	707
15	QUAEFERTOPERTISKIEMEPERPETUAIUGIS	708
16	TENERAMCRUENTAFALCEDEPOSUITCOMAM	722
17	KASALUITALTUMGURGITEMTIGRISPREMENS	723
	E A	
18	DANUUIUSILLASKISPERARINTESPLAGIS	724
19	TEPIDISKYDASPESGEMMISFERRCURRENSAQUIS	725

(pag. 450)

1	NOMENQ · TERRISQUIDEDITBAETIS ·······	726
2	KESPERIAPULSANSMARIALANGUENTIUADO	727
3	KAECPASSAFERRUMDUMPARATPKOEBUSDIEM	728
4	ILLIUSALTANOCTESUCCISUFRUTEX	729

---

5 FU supra lineam addidit manus secunda; pro FU possis etiam de FЄ cogitare N supra lineam addidit manus prima 9 littera septima aut Ṫ aut İ fuit; punctum supra hanc litteram non prorsus certum est CAEDE lectio certissima est 10 littera 23^a O, non C fuit 15 littera ab exitu quinta paululum eminet supra uicinas litteras 18 litterae 20^{ae} pars superior foramine hausta est litteram 22^{am} I quam E fuisse probabilius est litterulae E et A supra lineam a manu coaeua additae uidentur esse; A litterula certissima est, E non prorsus certa; inter utramque litteram nihil extitit supra paenultimam litteram utrum A litterula addita fuerit necne, dici nequit 19 infra (non supra) 21^{am} litteram punctum extitisse ueri non est dissimile punctum supra 25^{am} litteram certissimum est.

Pagina 450 interior maximam partem facile legitur; rescripti sunt soli uersus 1. 2. 4. 6. 8 toti et uersuum 3. 5. 7 initia, reliqui non sunt rescripti. Versuum exitus propter pallorem aut difficulter leguntur aut legi nequeunt; quos, si chemico remedio uti licuisset, facili negotio dispexissem. 1 punctum post 6^{am} litteram sacra scriptura tectum latet in fine post BAETIS utrum SUIS extiterit necne, propter pallorem dici nequit 2 media octauae litterae pars foramine hausta est; item litterae 9^{ae} pars superior et litterarum 12^{ae} et 13^{ae} pars inferior

(pag. 450) (continet Senecae Medeae uersus hos:)

5	ADKUIUSUNGESECTACANTATOSEGES	730
6	MORTIFERACARPITGRAMINAACSERPENT ·······	731
7	SANIEMEXPRIMITMISCETQ · OBSCENASAUES	732
8	MAESTIQUECORBUBONISETRAUCAESTRIG ·····	733
9	EXECTAUIUAEUISCERAKAECSCELERUMARTIFEX	734
10	DISCRETAPONITKICRAPAXUISIGNIUM	735
11	KISGELIDAPIGRIFRIGORISGLACIESINEST	736
12	ADDITUENENISUERBANONILLISMINUS	737
13	METUENDASONUITECCEUESANOGRADU	738
14	CANITQ · MUNDUSUOCIBUSPRIMISTREMIT	739
	? ? ? ?	
15	COMPRECORCUULGUSSILENTUMQUOQ · FERALES ······S	740
16	ETCKAOSCAECUMADQ · OPACAMDITISUMBROSI ·······—	741
17	TARTARIRIPISLIGATOSSQUALIDAEMORTIS ············	742
18	SUPPLICIISANIMAEREMISSISCURRITEATTKALAMOSN———	743
19	ROTARESISTATMEMBRATORQUENSTANGATIXIONKUM ———	744

(pag. 375) (continet Senecae Oedipodis uersus hos:)

	PUS	
1	RESERANDATELLUSDITISINPLACABILE	395
2	NUMENPRECANDUMPOPULUSINFERNAESTYGIS	396
3	KUCEXTRAKENDUSEDECUIMANDESSACRUM	397
4	NAMTEPENESQUEMSUMMAREGNQRUMNEFAS	398
5	INUISEREUMBRAS	399
6	ADQUEMSECUNDUMREGNARESPICIUNTMEA	400
7	DUMNOSPROFUNDAECLAUSTRALAXAMUSSTYGIS	401
8	POPULAREBACCKILAUDIBUSCARMENSONET	402
	?	
9	C ·········	

---

5 altera littera paene certa est 7 littera 11^a aut I aut E fuit 8 litterae alterius pars media foramine hausta periit; item in uersu 11 litterae alterius pars inferior 15 punctum supra 10^{am} litteram addidit manus prima litterae 25^a 26^a 27^a incertissimae quidem sunt, uidentur tamen non UOS fuisse uersuum 16 et 18 et 19 exitus desecti sunt 17 littera 10^a neque U est neque B

Pagina 375 exterior maximam partem facile legitur. Versus 1 solus non est rescriptus. 5 post UMBRAS utrum TECREOKICPOSCITLABOR litterae extiterint an uersus exitus atramento uacuus fuerit (hoc paululo probabilius mihi est), propter pallorem dici nequit 7 littera ab exitu octaua aut U fuit aut O 9 nonnumquam CKORUS litterarum rubro(?) scriptarum admodum tenuia uestigia uidebantur apparere, sed fortasse potius tota haec species fallax est

(pag. 375) (continet Senecae Oedipodis uersus hos:)

10 EFFUSAMREDIMITECOMAMNUTANTECORYMBO 403
11 MOLLIANYSAEISARMATUSBRACCKIATKYRSIS 404
12 LUCIDUMCAELIDECUSKUCADESUOTIS 405
13 QUAETIBINOBILESTKEBAE 406
14 TKEBAEBACCKETUAE 407
15 PALMISSUPPLICIBUSFERUNT 408
16 KUCADUERTEFAUENSUIRGINEUMCAPUT 409
17 UULTUSIDEREODISCUTENUBILA 410
18 ETTRISTESEREBIMINAS 411
19 AUIDUMQ · FATUM 412
20 TEDECETCINGICOMAMFLORIBUSUERNIS 413

(pag. 376)

1 TECAPUTTYRIACOKIBEREMITRA 414^{a}
2 KEDERAUEMOLLE 414^{b}
3 BACIFERARELIGAREFRONTEM 415
4 SPARGEREEFFUSOSSINELEGECRINES 416
5 RURSUSADDUCTOREUOCARENODO 417
6 QUALISIRATAMMETUENSNOUERCAM 418
7 CREUERASF · · · S · · · · · · · · · · · · · · · · TUS 419
8 CRINEFLAUENTISIMULATAUIRGO 420
9 LUTEAUESTEMRETINENTEZONA 421
10 INDEIAMMOLLESPLACUERECULTUS 422
11 ETSINUSLAXIFLUUIDUMQ · SYRMA 423
12 UIDITAURATORESIDERECURRU 424
13 UESTECUMLONGAREGERESLEONES 425
14 OMNISEOAEPLAGAUASTATERRAE 426
15 QUIBIBITGANGENNIUEUMQ · QUISQUIS 427

in fine uersuum 12. 13. 14. 18. 19 nihil amplius scriptum fuisse constat.

Paginae 376 interioris praeter uersuum initia, quae facillima lectu sunt, lectio propter litterarum pallorem maximam partem satis difficilis est; plura ac certiora leget, cui nouis medicamentis chemicis uti licebit. Titulus in summa pagina nullus apparuit; qui aut omnino numquam aderat aut abluendo prorsus deletus est. Versus 1 solus non est rescriptus. 1 in fine post MITRA potest gracilis littera, ueluti E, extitisse, nec tamen quicquam certum est 2 ultima littera aut E aut I fuit; post hanc utrum M extiterit necne, dici nequit: sane nulla huius litterae uestigia dignoscere potui 3 littera 13^{a} aut G aut C fuit 7 nolui incertissimas litterarum umbras describere 10 littera quinta non uidetur T fuisse 11 post SYRMA utrum alia littera, e. g. M, extiterit necne, dici nequit: propter pallorem enim res incerta est

(pag. 376) (continet Senecae Oedipodis uersus hos:)

16 FRANGITARAXEN 428
17 TESENIORTURPISEQUITURSILENUSASELLO 429
18 TURGIDAPAMPINEISREDIMITUSTEMPORASERTIS 430
19 CONDITALASCIUIDEDUCUNTORGIAMYSTAE 431
20 TEBASSARIDUMCOMITATACOROS 432

(pag. 385)

PUS

1 CANDIDAFORMOSIUENERABIMURORALYAEI 508
2
3 ETSIIPSEUULTUSFLEUILESPRAEFERTNOTAS 509
4 EXPROMECUIUSCAPITEPLACEMUSDEOS 510
5 FARIIUBESTACEREQUAESUADESMETUS 511
6 SITERUENTESNONSATISTKEBAEMOUENT 512
7 ATSCEPTRAMOUEANTLAPSACOGNATAEDOMUS 513
8 NESCISSECUPIESNOSSEQUAENIMIUMEXPETIS 514
9 INERSMALORUMREMEDIUMIGNORANTIAEST 515
10 ITANEESTSALUTISPUBLICAEINDICIUMOBRUES 516
11 UBITURPISESTMEDICINASANARIPIGET 517
12 AUDITAFAREUELMALODOMITUSGRAUI 518
13 QUIDARMAPOSSINTREGISIRATISCIES 519
14 ODEREREGESDICTAQUAEDICIIUBENT 520
15 MITTERISEREBOUILEPROCUNCTISCAPUT 521
16 ARCANASACRIUOCENIRETEGISTUA 522
17 TACERELICEATULLALIBERTASMINOR 523
18 AREGEPETITUR
19 SAEPEUELLINGUAMAGIS 524
20 REGIATQ · REGNOMUTALIBERTASOBEST 525

19 littera septima foramine hausta periit 20 litteram paenultimam non R fuisse constat.

Paginae 385 interioris pars superior facile, inferior propter litterarum pallorem difficulter legitur. Versus 1 solus non est rescriptus. 1 littera 15^{a} foramine hausta periit 2 hic uersus atramento scriptus non erat, incertissimas litterarum (rubrarum?) umbras conspicere nonnumquam mihi uisus sum 4 littera paenultima foramine hausta periit; item litterae ab exitu tertiae pars inferior 5 supra litteram ab exitu sextam punctum et T litterula utrum extiterint necne, dici nequit; neutrius uestigia supersunt 7 littera 19^{a} non uidetur S fuisse 16 littera ab exitu quinta non uidetur E fuisse.

(pag. 386)

OEDIP

(continet Senecae Oedipodis uersus hos:)

1	UBINONLICETTACEREQUIDCUIQUAMLICET	526
2	IMPERIASOLUITQUITTACETIUSSUSLOQUI	527
3	COACTAUERBAPLACIDUSACCIPIASPRECOR	528
4	ULLINEPOENAUOCISEXPRESSEFUIT	529
5	ESTPROCULABURBELUCUSILICIB · NIGER	530
6	DIRCAEACIRCAUALLISINRIGUAELOCA	531
7	UIRENTESEMPERALLIGATTRUNCONEMUS	533
8	CUPRESSUSALTISEXERENSSILUISCAPUT	532
9	CURUOSQ · TENDITQUERCUSETPUTRESSITUS	534
10	ANNOSARAMOSKUIUSABRUPITLATUS	535
11	EDAXUETUSTASILLAIAMFESSACADENS	536
12	RADICEFULTAPENDETALIENATRABE	537
13	AMARABACASLAURUSETTILIAELEUES	538
14	ETPAPKIAMYRTUSETPERIMMENSUMMARE	539
15	MOTURAREMOSALNUSETPKOBOOBUIA	540
16	ENODEZEPKYRISPINUSOPPONENSLATUS	541
17	MEDIOSTATINGENSARBORADQ · UMBRAGRAUI	542
18	SILUASMINORESURGUETETMAGNOAMBITU	543
19	DIFFUSARAMOSUNADEFENDITNEMUS	544
20	TRISTISSUBILLALUCISETPKOEBIINSCIUS	545

Pagina 386 exterior maximam partem facile legitur. Versus 1. 19. 20 non sunt rescripti. 1 littera ab exitu undecima foramine hausta periit 2 supra litteram 17^{am} utrum punctum additum fuerit necne, dici nequit; nulla puncti uestigia apparent 4 litterae undecimae pars inferior foramine hausta periit, item litterae duodecimae trabs sinistra et trabis dexterae pars inferior 9 punctum supra ultimam litteram fere certum est 13 paenultima littera aut E aut I fuit.

Ex hoc apographo apparet non paucas illas et bonas, quibus codex *R* insignis est, lectiones non tam ei, quam *R* repraesentat, recensioni tragoediarum deberi quam codicis uetustati. Immo plurimis locis a libri Etrusci (*E*) nec multis glossis interpolationibusque nec nimis grauibus erroribus deprauati fide progrediendum esse in crisi exercenda et olim constabat et nunc constabit, postquam fragmentorum codicis *R* lectiones innotuerunt. Nam recensionem, quam *A* appellare consueuimus, licenter interpolando multifariam corruptam esse notum est. *R* autem cum prima specie uideatur medium

fere locum tenere inter *E* et *A*, quarum recensionum neutra ex ipso codice *R* eiusue gemello originem duxit, si accuratius inspexeris, uidebitur multo propius ad *E* accedere quam ad *A*. Aut omnia fallunt aut *R* ex eodem archetypo deriuatus est ex quo *E*, cum quo codice et bonas lectiones multas et falsas non paucas communes habet etiam eis locis, ubi recensio *A* ab *RE* discrepat. Quod autem aliis nec paucis locis *R* cum *A* consentit discrepante libro *E*, id facile Tibi concedent uiri docti ita explicandum esse, ut statuamus in eum codicem deperditum, ex quo *R* descriptus est, aliquot lectiones arbitrio correctoris selectas ex interpolata recensione, quam iam tunc extitisse consentaneum est, illatas fuisse. Itaque cum amanuensis, qui librum *R* exarauit, in aliis paginis accuratius, in aliis (ueluti in paginis 449. 450) neglegentius munere suo functus sit, mirum non est, quod liber *R*, qui uetustate ceteros codices Annaeanos longe praecedit, et locis compluribus genuinam lectionem solus seruauit, et in genere orthographico ceteros superat, et uitia scripturae nonnulla atque adeo falsam uersuum collocationem solus exhibet. Qui si integer seruatus esset, dubium non est quin non paucis obscuris atque deprauatis Senecae locis lucem allaturus fuerit. Sed de singulis uersibus in fragmentis Ambrosianis seruatis Tu ipse uideas, ne Tuam laboris partem praeripere Tibi uidear.

Vale. Vir Doctissime, et mihi fauere perge.

Scribebam Argentorati kal. Febr. a. 1879.

E codex Etruscus (Laurentianus 37, 6)

R fragmenta rescripta Ambrosiana

Th excerpta Thuanea

Σ amissum Etrusci apographum, archetypus codicum:

M Ambros. D 276 inf.

N Vatican. 1769

A recensio interpolata ex qua libri praeter modo enumeratos fluxerunt omnes

ς scriptura interpolata incertum ab antiquo (*A*) an Italo correctore novicio

corr. ς emendatio in codice aliquo interpolato tradita